

[Indenrigsministeren.]

dernæst, at enhver Udligning bar Spiren i sig til øgede Udgifter. Den ærede Ordfører mener dermed, at naar en Udligning foretages med sig, at en haardt skattetyngt Kommune faar mindre Udgifter, saa faar den en Fristelse til at sætte Udgifterne op igen. Ja, det kan man selvfølgelig sige, men det forekommer mig, at det dog er en ufrugtbar og pessimistisk Tankegang. Konsekvensen af den vilde være, at man aldrig nogen Sinde skulde kunne søge Udgifterne nedsat for de haardest skattetyngede Kommuner her i Landet, fordi man maatte drage den Slutning, at hver Gang de fik nedsat Udgifterne, vilde de sætte Udgifterne op igen. Men i hvert Fald, hvis det ærede Medlem har den Anskuelse, vil man omvendt kunne sige, at saa maa en Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofte bære Spiren i sig til en sparsommelig Administration i Frederiksberg og Gentofte.

Den ærede konservative Ordfører udtalte videre, at han var sikker paa, at ikke alle Rigsdagens Medlemmer kunde bestaa en Eksamination i dette Lovforslag. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det tror jeg heller ikke. Det vilde ogsaa være et ganske urimeligt Forlangende. Jeg maa hertil føje, at jeg føler mig overbevist om, at der er gennemført Læs af Lovforslag her i Rigsdagen, som den ærede Ordfører heller ikke har kunnet bestaa en Eksamination i. Det nærer jeg ikke mindste Tvivl om, og jeg vilde overhovedet ikke bebrejde den ærede Ordfører det, for det kan slet ikke være Meningen, at hvert enkelt af Rigsdagens Medlemmer skal kende hver eneste Enkelthed i hvert Lovforslag, der foreligger for Rigsdagen. Skulde de det, saa vilde det parlamentariske Styre i Nutiden være umuligt. Det er derfor, at Partierne udpeger Repræsentanter til at gennemgaa Lovforslagene i alle Enkeltheder, hvorefter disse Repræsentanter i saa stort Maal, som det er nødvendigt, er Garanter over for Partierne og over for Rigsdagen med Hensyn til de Ting, der foreligger. Og med Hensyn til Befolkningen gælder det samme; det vil sige, at Befolkningen skal ikke forstaa hver Enkelthed, men Princippet. F. Eks. ved et Lovforslag som dette her skal den forstaa, hvad det er, der principielt sker paa dette Omraade, og det forstaaer Befolkningen udmærket. Den ærede konservative Ordfører kan være overbevist om, at Befolkningen i Gentofte og Frederiksberg forstaa udmærket, hvad der foregaar. Den ved udmærket, at det, som sker, er dette, at der foregaar en Udligning af det Mis-

forhold, der skattemæssigt opstaar ved, at Befolkningen i de to Kommuner er saa meget mere velhavende end Befolkningen i København.

Det er der en Grund mere til her at understrege i Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører (Lange) om, at Skatteyderne ikke vil kunne forstaa, at de skal betale større Skatter paa Grund af Udgifter, som andre Kommuner foretager. Se, naar den ærede konservative Ordfører bruger det Udtryk, er den ærede Ordfører medvirkende til at skabe et falsk Billede af, hvad det er, der foregaar ved denne Udligning, og at styrke den Opfattelse, man har i visse Outsiderkredse i de to Kommuner, der vil give det Udseende af, at naar man foretager en Udligning, kan det føre med sig, at den ene Kommune kan sidde og disponere udgiftsmæssigt, som den vil, fordi den ved, at den faar saa og saa meget erstattet af de to andre Kommuner. Men det er netop Pointen i Udligningsordningen, at naar de tre Kommuner efter Gennemførelsen af denne Udligning skal disponere, kan ingen af dem regne med, at hvis den disponerede flot paa det og det Omraade, kom de andre til at betale det. Det er netop Pointen; det er det, som gør Lovforslaget forsvarligt: at der tilsigtes en Udligning af Forskellen i den økonomiske Bæreevne, og naar denne Udligning ikke helt, men til Dels er gennemført, kan hver enkelt Kommune disponere ud fra sine egne Interesser, disponere fornuftmæssigt ud fra Kommunens egne Forhold. Den faar ikke mere erstattet, fordi den disponerer flot. Derfor synes jeg, at den ærede konservative Ordfører havde Pligt til, naar han talte saa dystert om dette Punkt — det ærede Medlem taler efterhaanden altid dystert —, at sige, hvad det er, han mener der er saa uforsvarligt i denne Sag, i Stedet for blot at tale dystert i al Almindelighed.

Naar den ærede Ordfører siger, at han gerne vil medvirke til Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget, takker jeg ham imidlertid derfor. Jeg vilde meget gerne, om der kunde gives Tilslutning ogsaa fra den ærede Ordførers og hans Partis Side under de kommende Forhandlinger, og man skulde i og for sig ikke synes, at det var uopnaeligt, da Dele af den ærede Ordførers Parti i Folketinget allerede har stemt for Lovforslaget. Jeg vil da udtrykke Haabet om, at Det konservative Folkeparti herovre eller Dele af det vil være i Stand til at medvirke til denne Sags Løsning, som er af saa stor Betydning for den samlede danske Hovedstad.